

Een aes mie een gele trui

door Engel Reinhoudt

Op een ochtend vroeg goeng ik keure en zag op een lappe zwarte beiers (schoenlappers) een katte nest een aes zitte. Zôiets oa 'k nog noait ezie. Ik stoeng dan ok stokstieve stille om het schouwspel te bekijken en te voorkomen da ze op de lôöp zoue gae. 'k Bin in de goskant gae zitte om te kieke en te luusteren. De katte ao 't ôôgste woord.

“'k È vannacht ier drie muzen evange. Lekker man”, zei de katte. “Muzen? Muzen?”, zei d'n aes, “vreet jie die dan op?” “Die bin nog een bitje lekker ok”, zei de katte “lekkere vette muzen, mie sappig bloed en eêst een bitje d'r mie spele, da 's 't lekkerste.”

“Oans bin vegetarisch, dat is gezonder en vee lekkerder. Ik bin vannacht mie de vrouwe en de guus in een ofje ewist in Nisse, dat was genieten: malse jonge peetjes, verse postelein en spinazie, koalen... vannacht gaè me wee vrom.” “Mae, dat is stelen”, reageerd'n de poes, “dat mag je zomae nie doeë, dat is van de mensen, daè oar je af te bluwen. Ik begriep trouwens nie a je die groene rommel lust. Volgens mien is een muus vee gezonder en je kan d'r ok arder van lôpe.”

“Allicht a jie 't opneemt voe de mensen, die vertroetele katten mie van aolles en nog wat. Op oans schiete ze mie geweren.” “Mien geve ze ok niks or, ik bin een wilde katte. Ik scharrele m'n eigen kostje op, mae daèrom gaè 'k nog nie stele.”

D'n aes kreeg een ekel an die poezepreek en docht 'k za je kriege. “Zeg katte”, zei 'n, “eet je dan ok vis?” “Niks lekkerder dan vis”, zei de katte, “mae je kriegt het zô moelijk te pakken.” “Niks an”, vervolgd'n d'n aes z'n snode plan. “Ik weet ier vlakbie een dulfje, daè ka je mie een bitje andigheid de pilk zô op de kant slepe.” “Pilk, een lekkere vette pilk”, zei de katte en lekt'n z'n luppen af. “Oe zou 'k daè dan an motte komme?” “Gae mae mee”, zei d'n aes en goeng een eindje vadder de dulfkant in. De katte volgd'n in opgewonde staet. “'t Is glad nie moeilijk”, zei d'n aes. Je buug voorover, ik goaie een paer zaedjes op 't waeter, die pilk komt daè naè toe en dan pak j'n mie je twî voorpaoten vast en goait'n op de kant. Direct daènae in je bek pakke anders glibbert 'n zô wee vrom.

Je begriep het a wè zeker? Op het moment a de katte z'n twî voorpaoten uutstak, verloor 'n z'n evenwicht en neukt'n in de dulve. As een verzope katte kwam 'n d'r uut. “Je staè nie vlug genoeg”, zei d'n aes, “Je mô toch eêst nog meêr muzen etc.” “Stikt gauw een bitje”, mompeld'n de katte en docht noe is 't mien beurte. Daè ree net een boer mie een sproeikarre vol vergif een lappe mie peeën op die a tegen de zwarte beiers an lag. “Zou je die bie kunnen ouwe?” vroeg de katte an d'n aes. D'n aes most lache.” Mie gemak.” “k Gloave 'r niks van”, zei Tom Poes. Ik dienke a ik het winne. Wedde? D'n aes zag z'n kans schoane. Een makje. Ze zoue eên joatje meerenne. “Precies onder de sproeier bluve”, steld'n de katte voor. “Dan è me twint a me lôpe een lekkere frisse douche en me lieë me ok gin dost. Jie lienks en ik rechts. En wie a 't nie vol'oudt, ei verlore.”

D'n aes lacht 'n in z'n vuustje om die stomme katte. Natuurlijk zou t'n dat winne. Die won ok. Glad geel van 't sproeimiddel en nat was t'n toen a t'n vrom op 't plekje kwam. Z'n ôgen prikt'n en die kreeg ok piene in z'n buuk. Even laeter kwam de kaeter. Drôge en schoane. “J' eit ewonne, je ei de gele trui, gefielesteerd langpoat, merge krieg je een muus van me. En ik dienke a je nog vee meêr kriegt.”